

ספרי' – אוצר החסידים – ליובאוויטש

התוועדות

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נבנ"מ זי"ע

שניאורסאהן

מליובאוויטש

כ"ף מנחם-אב, ה'תשכ"ח

חלק ג – יו"ל לשי"פ ראה, ה'תשע"א

יוצא לאור על ידי מערכת

„אוצר החסידים“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ואחת לבריאה

©

Published and Copyright 2011 by
LAHAK HANOCHOS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610 • Fax. (206) 666-1770

E-mail: info@lahak.org • Internet: <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch, Inc.

5771 • 2011

Printed in the United States of America

נדפס באדיבות דפוס
The PrintHouse
538 Johnson Ave. Brooklyn N.Y. 11237
(718) 628-6700

נסדר והוכן לדפוס
על ידי חיים שאול בן חנה
"ועד הנחות בלה"ק"
Tel. (718) 604-2610 Fax. (206) 666-1770

נדפס בסיוע ולזכות בנימין בן חדוה ומשפחת פדרמן ולזכות אמם חדוה בת לאה רייזל

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ ראה, מבה"ח אלול הבעל"ט, הננו מוציאים לאור חלק שלישי מהתוועדות כ"ף מנחם-אב ה'תשכ"ח — הנחה בלתי מוגה (חלק ראשון יצא-לאור לש"פ ואתחנן, חלק שני לש"פ עקב, וחלק רביעי ואחרון י"ל אי"ה לש"פ שופטים).

*

בתור הוספה — מכתב (תדפיס מכרכי "אגרות-קודש — מילואים" מהשנים תרפ"ה-תשל"ה, שמכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו'", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

ועד הנחות בלה"ק

מוצש"ק עקב, כ"ף מנחם-אב, ה'תשע"א (ופרצת),
ברוקלין, נ.י.

כה. האמור לעיל (במאמר¹⁶⁰) אודות השינוי בין פרשה ראשונה, שבה קודם לימוד התורה ("ושננתם גו"¹⁶¹) לקיום המצוות ("וקשרתם גו"¹⁶²), "תלמוד גדול"¹⁴⁶, לפרשה שני, שבה קודם קיום המצוות ("וקשרתם גו"¹⁶³) ללימוד התורה ("ולמדתם גו"¹⁶⁴), "מעשה גדול"¹⁴⁶, כפי שיהי' לעת"ל — הוא חידוש גדול לגבי המבואר בכ"מ אודות החילוק בין פרשה ראשונה שנאמר בה גם "בכל מאדך"¹⁶⁵, לפרשה שני שבה נאמר רק "בכל לבבכם ובכל נפשם"¹⁶⁶:

איתא בגמרא במסכת ברכות¹⁶⁷, שמ"ש (בפרשה שני דק"ש) "ואספת דגנך גו"¹⁶⁸, הרי זה "בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום". ולכאורה אינו מובן¹⁶⁹: הרי "ואספת דגנך גו" נאמר לאחרי "והי' אם שמוע תשמעו גו' ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם"¹⁶⁶, ואיך אפשר לומר שזהו מעמד ומצב ש"אין ישראל עושין רצונו של מקום"?

והביאור בזה¹⁶⁹ — כדברי הרב המגיד¹⁷⁰ — ש"בפרשה זו (השני) לא נזכר בכל מאדכם כמ"ש בפ' שמע, ולכן נק' עדיין אין עושין רצונו של מקום", והיינו, שאע"פ שהוא יהודי שלם בתורה ומצוותי, ומקיים הציווי "לעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם", מ"מ, כדי להיות "עושין רצונו של מקום" — "עושין" כפשוטו, כמו עשיית כלי, ו"עושין רצונו" פירושו לעשות את הרצון של הקב"ה מלכתחילה, היינו, לפעול אצלו רצון חדש, כמארו"ל "צדיק גוזר והקב"ה מקיים"¹⁷¹, כמ"ש¹⁷² "ותגזור אומר ויקם לך", ויתירה מזה: "אני גוזר גזרה (הצדיק) מבטלה"¹⁷³ — הרי זה דוקא ע"י העבודה ד"בכל מאדך".

כו. ובהקדמה — שכללות הענין דעשיית רצון חדש למעלה הו"ע התפלה, "יהי רצון". וזהו כללות החילוק שבין תורה לתפלה¹⁷⁴, שתורה ענינה המשכה מלמעלה למטה, והיינו, שמה שיש למעלה ממשיכה

160) לעיל ע' ... ואילך. וש"נ.	170) אור תורה פרשתנו נג, סע"ג ואילך.
161) ואתחנן ו, ז.	וראה גם לקו"ת שלח מב, ג.
162) שם, ח.	171) ראה תענית כג, א. זח"ב טו, א.
163) פרשתנו (עקב) יא, יח.	שבת נט, ב. תנחומא וירא יט.
164) שם, יט.	172) איוב כב, כח.
165) ואתחנן שם, ה.	173) מו"ק טז, ב. וש"נ. וראה תנחומא ר"פ תבוא.
166) עקב שם, יג.	174) ראה תו"מ סה"מ אייר ע' רעא ואילך. וש"נ.
167) לה, ב.	
168) שם, יד.	
169) ראה חדא"ג מהרש"א שם.	

התורה למטה, ואילו תפלה פועלת רצון חדש, שתהי' מציאות חדשה גם בנוגע לענין שלא הי' במציאות כלל.

ולהעיר, שגם ע"י התורה פועלים מציאות חדשה — בנוגע לסדר השתלשלות (ששם לא היתה מציאות זו), וכפי שמצינו ברשב"י שפעל ירידת גשמים ע"י לימוד התורה¹⁷⁵, ועוד בקלות יותר מחוני המעגל שפעל ירידת גשמים ע"י תפלה¹⁷⁶, ומשמעות הענין — שבשניהם הוצרך להיות הענין ד"הי רצון", רצון חדש, אלא שכאן היתה הפעולה ע"י תפלה וכאן ע"י תורה; אבל, החילוק ביניהם הוא — שפעולת חוני המעגל היתה דבר חדש לגמרי בעולם התפלה, ואילו בנוגע לפעולת רשב"י שלמד בתורה אודות ענין הגשמים ועי"ז נמשכו הגשמים למטה — הנה למטה הי' זה דבר חדש, אבל בתורה, הי' זה כמו חידוש בתורה, שאינו דומה לענין של חידוש בעולם. ולכן, הדוגמא שהובאה בדברי חז"ל בנוגע לענין "קשה" היא מ"קריעת ים סוף"⁸³, שזהו"ע של נס (חידוש) שבעולם, ולא הובאה דוגמא מחידוש בתורה, "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך"¹⁷⁷ [אף שגם החידוש בתורה יכולים לפעול בעוה"ז דוקא, וכמבואר באגה"ק¹⁷⁸ ש"לכן באים העליונים לשמוע חידושי תורה מהתחתונים (כמארו"ל¹⁷⁹ על הפסוק¹⁸⁰ "חברים מקשיבים לקולך השמעני") מה שמחדשים ומגלים תעלומות החכמה כו", להסיר העלם והסתר, לתרץ קושיא ולגלות דבר חדש], כיון שאין זה דומה לענין של חידוש שצריך לפעול בעולם, כמו קרי"ס, כמדובר ומבואר בכ"מ.

ובנוגע לעניננו:

כדי להיות "עושין רצונו של מקום", לפעול כביכול רצון אצל הקב"ה — לא מספיק "לעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם", אלא מוכרח להיות גם הענין ד"בכל מאדך", "מאד שלך"¹⁸¹, לצאת מכל מדידה והגבלה, ולהתבטל ממציאיותו ("ווערן אויס-מציאות פאר זיך"), כך, שכל מציאותו אינה אלא למלא רצון העליון, וכמארו"ל¹⁸² "עשה רצונו כו' בטל רצונך מפני רצונו", ואז יוכל להיות הענין ד"יבטל רצון אחרים מפני רצונך", כהפירוש בזה שקאי על הקב"ה¹⁸³, כאמור, שצדיק גוזר והקב"ה מקיים, ויתירה מזה, שהקב"ה גוזר וצדיק מבטל.

180) שה"ש ח, יג.
181) ראה תו"א מקץ לט, רע"ד. ובכ"מ.
182) אבות פ"ב מ"ד.
183) פי' הרע"ב שם.

175) זח"ג נט, ריש ע"ב.
176) תענית שם.
177) תהלים קיט, יח.
178) סכ"ו (קמד, סע"ב ואילך).
179) שהש"ר פ"ח, יג.

כז. ובכך:

הן בפרשה ראשונה והן בפרשה שני' ישנם ב' הענינים דלימוד התורה ("ושננתם גו'" "ולמדתם גו'") וקיום המצוות ("וקשרתם גו'"), אלא שבפרשה ראשונה קודם לימוד התורה לקיום המצוות, ובפרשה שני' קודם קיום המצוות ללימוד התורה, כנ"ל.

ונתבאר בזה, שקדימת קיום המצוות ללימוד התורה בפרשה שני' היא ע"ד הענין ד"מעשה גדול" שיהי' לעתיד לבוא.

ולכאורה אינו מובן: איך יתאים ביאור זה עם האמור לעיל שבפרשה שני' מדובר אודות מעמד ומצב ש"אין עושין רצונו של מקום", ואילו המעמד ומצב ד"עושין רצונו של מקום" הוא בפרשה ראשונה, שבה נאמר "ובכל מאדך", שעפ"ז, הרי דוקא פרשה ראשונה — "עושין רצונו של מקום", ע"י העבודה ד"בכל מאדך" — שייכת למעמד ומצב דלעתיד לבוא!?

כח. ויש לומר הביאור בזה — בפשטות:

איתא בגמרא במסכת שבת¹⁸⁴: "והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ"¹⁸⁵, אלו ימי המשיח" — כיון שאז לא תהי' שליטה ללעו"ז, כי "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ"⁹², ותהי' רק עלי' "מחיל אל חיל"⁹⁰ בקדושה גופא (כנ"ל ס"ט). ובמילא מובן שלא יצטרכו להשתמש בענין ד"בכל מאדך" בשביל לבטל מציאות של מנגד.

— בודאי תהי' גם אז עבודה מצד מס"נ, ולכאורה — אדרבה: באופן נעלה יותר (כמבואר בכ"מ¹⁸⁶), אבל אז יהי' ענין המס"נ רק בדוגמת המס"נ של נפש האלקית מצד עצמה [דכיון שיש בה לא רק "לבבך" ו"נפשך", אלא גם כח הרצון וכח התענוג, הרי בהכרח שיהי' אצלה גם ענין המס"נ, "בכל מאדך"], שאין זה מגיע למעלת המס"נ ("בכל מאדך") שנעשה אצל נפש הבהמית (לאחרי הקדמת העבודה ד"בכל לבבך", "בשני יצריך"¹⁸⁷), ועד כדי כך, שה"בכל מאדך" של נפש האלקית מצד עצמה הו"ע של מדידה והגבלה בערך ה"בכל מאדך" של נפש הבהמית, ולכן יש צורך שנה"ב תפעל שהמס"נ שלה תהי' גם אצל נה"א, שזהו"ע "אחריך נרוצה"¹⁸⁸, לשון רבים, נה"א יחד עם נה"ב, ועי"ז נעשה "הביאני המלך חדריו"¹⁸⁸.

187) ברכות רפ"ט. ספרי ופרש"י עה"פ.

188) שה"ש א, ד. וראה לקו"ת ויקרא ב,

ג ואילך. ובכ"מ.

184) קנא, ב.

185) קהלת יב, א.

186)

וזהו גם כללות הענין המבואר בזהר¹⁸⁹ שדוקא בעלי תשובה "משכי עלייהו ברעותא דלבא יתיר ובחילא סגיא כו" (אף שגם צדיקים "משכי עלייהו כו"), ו"בשעתא חדא וברגעא חדא".

וענין זה שייך דוקא להכנה לגאולה שנעשית ע"י עבודת התשובה בזמן החושך כפול ומכופל של הגלות, בעקבתא דמשיחא, כאשר "מטו רגלין ברגלין"¹⁹⁰, שאז ישנו ענין המס"נ ("בכל מאדך") באופן נעלה ביותר, וכפי שמבאר רבינו הזקן¹⁹¹ בפירושו הכתוב¹⁹² "והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה", שענווה זו היתה בפרט לגבי דרא דעקבתא דמשיחא, כיון שלא היתה תפיסת מקום למס"נ שלו לגבי המס"נ של זמן הגלות.

וכידוע גם תורת הבעש"ט¹⁹³ על הפסוק¹⁹⁴ "כן בקודש חזיתך", שאמר דוד בהיותו "במדבר יהודה . . בארץ צי' ועייף בלי מים": "הלואי בקודש חזיתך" — כי, אע"פ שגם בהיותו "בקודש", במשכן, היתה עבודתו של דוד מתוך מס"נ, שזהו"ע "שויתי ודוממתי"¹⁹⁵, אעפ"כ, התברך "הלואי בקודש חזיתך" מתוך מס"נ שהיתה אצלו בהיותו "במדבר יהודה" במעמד ומצב של גלות. ומזה מובן במכ"ש וק"ו בנוגע לגלות כפשוטו, ועאכו"כ הגלות שבדורותינו אלו.

כט. ועפ"ז מובן גם בנוגע להחילוק בין פרשה ראשונה לפרשה שני' דק"ש:

בפרשה שני' רואים בגלוי רק את העבודה "בכל לבבכם ובכל נפשכם", ועד למעמד ומצב של העלם והסתר ביותר, שיש כאלו שצריכים עדיין להתעסק עמהם ("קנעלן מיט זיי") ולפעול עליהם גם בנוגע לעבודה "בכל לבבכם ובכל נפשכם", (ובודאי אינם שייכים עדיין לענין ד"בכל מאדך"), כיון שיש מקום למעמד ומצב ד"וסרתם ועבדתם גו"¹⁹⁶. ואעפ"כ, כאשר לאח"ז קופצים ("מ'ווארפט זיך אריין") ומתמסרים ללימוד התורה וקיום המצוות — באופן העבודה של בעלי תשובה ד"משכי עלייהו . . בחילא סגיא" — הנה כשמגיעים סוכ"ס לענין המס"נ, אזי הענין ד"בכל מאדך" הוא באופן נעלה הרבה יותר מאשר הענין ד"בכל מאדך" כפי שהוא מצד נפש האלקית, כמו בפרשה ראשונה דק"ש,

(189) ראה חתר שם טוב (הוצאת תשנ"ט)

בהוספות סס"ד. וש"נ.

(194) תהלים סג, א-ג.

(195) שם קלא, ב.

(196) עקב שם, טז.

(189) ח"א קכט, סע"א ואילך.

(190) זח"ב רנח, א.

(191) ראה תו"א שמות נב, ב. וראה גם

תו"מ סה"מ תמוז ריש ע' נח. וש"נ.

(192) בהעלותך יב, ג.

ששם לא קיימת כלל המציאות ד"וסרתם ועבדתם גו" (אע"פ שישנו הענין ד"בכל מאדך" מצד הפיכת היצה"ר, "בכל לבכך — בשני יצריך"). ועפ"ז מובן, שדוקא בפרשה שני' מגיעים למעמד ומצב סודר העבודה בגלוי הוא באופן שקיום המצוות ("וקשרתם גו") קודם ללימוד התורה ("ולמדתם גו"), בהתאם לענין ד"מעשה גדול" שיהי' לעתיד לבוא.

ל. ובנוגע לעניננו — הרי זה קשור עם המדובר כמ"פ אודות ההשתדלות בנוגע להנחת תפילין ("וקשרתם גו"):

גם כאשר חושבים אודות יהודי שצריכים עדיין לפעול עליו "לעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם", ועד שצריכים להבטיח ("באָוואָרענען") שלא יהי' אצלו מעמד ומצב ד"וסרתם", ואפילו כאשר צריכים לשלול את הענין ד"ועבדתם אלהים אחרים" רח"ל — צריכים מיד לדבר עמו אודות "וקשרתם גו", עוד לפני שמדברים עמו אודות "ולמדתם אותם את בניכם", וענין זה פועל עליו ("דאָס דערנעמט אים")! ...

וענין זה מודגש במיוחד כשמתקברים לחודש אלול [שהרי עומדים אנו לאחרי התחלת אמירת "לכו נרננה הקטן" (כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר¹⁹⁷) ב"קמי שבתא"¹⁹⁸ שבו מברכים חודש אלול], ועאכו"כ בחודש אלול עצמו, שבו צריך לחזק "כל אשר ימצא .. בדק", ומוזכר בזה בפרט בדיקת התפילין והמזוזות, כמובא במטה אפרים¹⁹⁹.

ואף שלעת-עתה לא מצאתי בדרושי חסידות ענין בדיקת התפילין והמזוזות בנוגע להנהגת חודש אלול — הרי יש לומר בפשטות טעם הדבר, כי בשביל זה אין צורך להמתין לחודש אלול, אלא יש לעשות זאת במשך כל השנה כולה; או לאידך גיסא, כיון שיש חילוקי דעות אם צריך לבדוק התפילין פעם אחת בשנה, כלשון המכילתא²⁰⁰: "מימים ימימה, מגיד שאדם צריך לבדוק את התפילין אחת לשנים עשר חודש", פעם אחת או פעמיים בשבע שנים (כפי שהובאו באחרונים²⁰¹ פרטי הדעות בזה), ועד שיש דעה²⁰² שאפילו תפילין שלא בדקו אותם ("תפילין דבי בר חבור"²⁰³), כשרים.

197) לקו"ד ח"א לג, רע"א (נעתק ב"היום יום" כג כסלו).
 198) פסחים קו, סע"א.
 199) אר"ח סתקפ"א ס"י.
 200) עה"פ בא יג, יו"ד.
 201) ראה "חקרי מנהגים" (כפ"ח, תשנ"ט) ע' קעב ואילך. וש"נ.
 202) ירושלמי עירובין רפ"י. מכילתא שם.
 203) ראה מגילה יח, ב. ב"מ כט, ב ובפרש"י.

ובכל אופן, במקום להכנס לכל החשבונות וחילוקי דעות הנ"ל —
הנה:

כיון שמתקברים לחודש אלול, שבו נמצא המלך בשדה, ומקבל את כל הבאים להקביל פניו בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם²⁰⁴, הנה אע"פ שיכולים לגשת אל המלך באותם לבושים שבהם נמצאים בשדה באמצע העבודה, הרי צריך להראות שהוא מקבל פני המלך, וענין זה מתחיל עי"ז ש"ראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך"²⁰⁵, שזהו ענין התפילין²⁰⁶.

ובהנוגע לפועל, הנה לא זו בלבד שימשיכו כמו שהי' עד עתה, אלא יוסיפו לחזק את הבדק העצמי בנוגע לתורה ומצוותי', וגם לסייע ליהודי נוסף לחזק הבדק שלו,

ולכל לראש — ע"פ האמור בפרשה שני' דק"ש, שגם כאשר אוחזים באמצע העבודה לשלול הענין ד"וסרתם ועבדתם גו'", יש להתחיל מיד "להרעיש" ("שטורעמען") בנוגע ל"וקשרתם גו'",

ואז זוכים לנחת מהילדים — "ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם"¹⁶⁴, וכפירוש רש"י (בפשוטם של כתובים): "משעה שהבן יודע לדבר למדהו תורה צוה לנו משה",

ומזה באים ל"וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך"²⁰⁷ — ה"בית" וה"שער" האמיתי של יהודי, בארץ ישראל, שזהו מקום הקביעות של כל אחד מישראל, שיש לו לכל-הפחות אמה על אמה בארץ ישראל (כמבואר בפוסקים²⁰⁸ בנוגע לכמה דינים בפועל, ובפרט בעניני פרוזובול), ועאכו"כ כאשר בונים שם ענין של קדושה, תורה ותפלה, שע"ז מוסיפים וממשיכים אלקות למטה מעשרה טפחים בארץ ישראל, ועי"ז — בכל הארצות כולם.

וכאשר עושים זאת מתוך שמחה וטוב לבב — הרי זה פורץ את הגדרים שלו, ובמילא הרי זה פורץ את הגדרים אצל השומע והמושפע. וממלאים את הרצון העליון — רצונו של הקב"ה — שכל יהודי יהי' לומד תורה ומקיים מצוות, ו"מקדשין אותו הרבה מלמעלה"²⁰⁹, שיוכל ללמוד תורה ולקיים מצוות מתוך הרחבה אמיתית, ומתוך נחת רב, בבני חיי ומזוני רויחי.

* * *

207 עקב שם, כ.
208 ראה לקו"ש חל"ה ס"ע 46. וש"נ.

204 לקו"ת פ' ראה לב, ב.
205 תבוא כח, יו"ד.
206 ברכות ו, א. וש"נ.

הוספה

בי"ה. כה' תמוז תשט"ז
ברוקלין

האברך ... שי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו ממוצש"ק, בו כותב שבזמן האחרון אינו מקבל סיפוק מעניינים שכליים כו' וכו' – וכבר ידוע בכגון דא שמוכרחת הבחינה מי הוא הבעל דברים ומחשבות אלו, אם מצד ימין או וכו'. והבחינה היא ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם כ"ק אביו – מוהרש"ב – זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע, כי כל דבר המועיל או המביא לעבודה בפועל, הנה כל מניעה שתהי' לדבר זה, – אפילו אם המניעה היא מדבר היותר נעלה – הוא רק מתחבולות של נפש הבהמית (נדפס בלוח היום יום כג' סיון).

וכיון שכנראה ממכתבו שקו"ט זו מחלישה אותו בפעולות שלו – מובן מקורם, ומזה מובן ג"כ שעליו להסיח דעת משקו"ט זו, ולהוסיף אומץ בלימוד התורה בנגלה ובחסידות והידור בקיום המצות, ועבודת התפלה בכלל כמובן. ואם אפילו נדמה לו שנצרך לזה קבלת עול – כיון שאינו מקבל סיפוק, הרי ידוע דבר משנה, ברכות ריש פרק ב', שבכל יום צ"ל קבלת **עול** מלכות שמים **ועול** מצות.

במ"ש בהפעלת בני הישיבות לנצל ימי בין הזמנים לפעול בתוככי העולים החדשים, – צריך להשתדל ביותר למצוא מביניהם עצמם (מהעולים) כחות פעילים, מהנמצאים על אתר, ולעשותם טופח ע"מ להטפח ע"י הוראות וקשרים מתמידים לאחר זה. ואי אפשר אשר בכל מושב ומעברה לא יהיו אחדים המתאימים לתפקיד זה, אם כל אחד בפני עצמו, או עכ"פ בצירופם יחד.

במ"ש אודות נער בן חמש עשרה שנחלש בקיום המצות, אינו רוצה לשמוע ולהבין וכו' – צדקו דבריו שאין להתיאש ח"ו. וצריך להשתדל עמו ככל האפשרי, אבל בגישה המתאמת, ויש לנסות בהדרג, ע"ד המבואר באבות דרבי נתן בהנהגה כו' ע"י, שמנשאים אותו ומשבחים אותו ועושים אותו למשפיע לילדים קטנים ממנו בעניני מצות, מתאים למעמדו ומצבו הוא. ועכ"פ בדברי נועם וקירוב – קרובה ההצלחה יותר וגם גדולה יותר.

לפלא סיום מכתבו שעדיין אינו ממלא הקביעות בלימוד החסידות –

כיון שידוע שהזמן הוא חסרון לא יוכל להמנות, שהרי כל רגע ורגע מחויב בתורה מצ"ע, ובמילא אינו יכול למלאות מה שהחסיר ברגע שלפני זה. ויה"ר שיבשי"ט בכל האמור.

בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליטי"א
מזכיר

לזכות

יוסף יצחק בן אסתר

בקשר עם יום הולדתו, כ"ד מנחם-אב

לאריכות ימים ושנים טובות

ולשנת הצלחה רבה ומופלגה בכל אשר יפנה